

betale, hvad Theatrets fornøftige Drift fordrer. Jeg kan ikke se rettere, og saa kan Ministerens Ansvar ikke gaa udover Theatrets fornøftige Drift. Der ligger Grændsen. Hvad disse to specielle Konti angaar, tror jeg ikke, Nogen kan negte, at den ene af dem, nemlig den sidste, maa være kalkulatorisk. Hvad den anden angaar, nemlig Dekorationer og Maskineri, brugte jeg det Udtryk, at disse Konti vare tilbøielig kalkulatoriske, specielt med Hensyn til denne, og jeg skal forklare, hvorfor jeg gjorde det. Hvis Theaterbestyrelsen vilde sige: Her staar en Konto til vor Naadighed, og den kunne vi naturligvis ikke alene bruge op, men vi kunne bruge saa meget vi ville bagefter; det er en ren kalkulatorisk Post, vi kunne altsaa anstaafe en hel Masse Dekorationer, som vi just ikke have Brug for i dette Dieblift, eller f. Ex. Lærred til Dekorationer, som vi vel ikke have Brug for i Diebliftet, men som det kan være rigtigart og godt at have i Beholdning, saa vilde jeg betragte det som en uberettiget Brug af denne Konto. Men noget helt Andet er, naar det i Løbet af Aaret ved Theatrets regelmæssige og fornøftige Drift viser sig nødvendigt at overskride denne Konto, saa maa denne Konto kunne overskrides, og det kan ikke fordrer, at Overskridelsen opføres paa en Tillægsbevilling — thi det er jo egentlig det, som det fra den ærede Ordførers Side dreier sig om. Det er mit Standpunkt. Jeg kan ikke se rettere, end at det er det rette, og det er ogsaa det Standpunkt, der hidtil har været hævdet og hidtil anvendt i Praxis. Jeg vil endvidere sige, at til Syvende og sidst har det ligeoverfor Rigsdagen og Rigsdagens bevilgende Myndighed meget Lidt at sige, om man opstiller en saadan Overskridelse paa Tillægsbevillingen eller lader den gaa til Regnskabet. Det har meget Lidt at sige i Virkeligheden, i Realiteten, jaaledes som Tillægsbevillingslovene i lang Tid ere blevne behandlede. Man kan jo lægge større eller mindre Vægt paa det, men jeg maa gjentage, at, naar jeg efter min bedste Overbevisning, ikke for at gaa Rigsdagens finansielle Stilling for nær, ikke for at tiltage Administrationen større Naadighed, end den bør have, men efter min bedste Overbevisning ikke kan se rettere, end at disse Poster ere kalkulatoriske, kan jeg virkelig ikke handle anderledes. Det er mig umuligt. Jeg kommer nu til den Ytring af den ærede Ordfører, som bragte mig til at tage Ordet, idet han ligeoverfor en Erklæring af mig, brugte det Udtryk, at han ikke fandt, at den var loyal. Jeg maa antage, at de meget stærke Ytringer, der have lydt i Salen idag, dels fra det ærede Medlem, dels fra hans Modstander, det ærede

Medlem for Langeland (Brandes), have bevirket, at den ærede Ordfører ikke ret har været i Bevidsthed om Ordernes Betydning i det Dieblift, han bruger dem, thi det forekommer mig, at man ikke kan forlange en mere loyal Optræden af en Minister, end at han aabent og ligefrem siger til Thinget, hvad han i et vist givet Tilfælde har i Sinde at gjøre. Det er saa loyalt som muligt og ialtfald maa jeg sige til den ærede Ordfører, at jeg maa ærbødigmode ham om, hvis det i det Hele taget skal være muligt for mig at deltage i en Diskussion med ham, at han vil anvende Ord, som ere mere takfulde og høflige. Hvis han ikke vil det, skal jeg ikke for Fremtiden ytre Mere overfor ham end hvad der er absolut nødvendigt ifølge min Stilling. Det er fuldstændig korrekt fra min Side, at jeg anvender de Bevillinger, Rigsdagen giver, som jeg bedst mener at kunne forsvare det, der er Intet, der kan forhindre mig i, naar jeg har Penge tilrede, at lade afholde de historiske Forelæsninger ved Akademiet, og om den ærede Ordfører for Finantsudvalget mener, at det er mindre rigtigt, er mig som Administrationens Hoved i dette Forhold aldeles uvedkommende. Det, de Herrer kunne fordrer af mig, er, at jeg, naar jeg har en saadan fra deres afvigende Mening paa et bestemt Punkt, hvorom Diskussionen er reist, at jeg da siger dem iforveien, hvorledes jeg vil handle. Saa maa jeg naturligvis finde mig i, om de synes, at det er mere eller mindre rigtigt; om de til et andet Aar paa en anden Maade ville være istand til at forhindre mig deri, maa jeg finde mig deri, men de Herrer have ikke Ret til at forlange Andet, end at jeg aabent og ærligt siger dem, hvorledes jeg vil handle. Det ærede Medlem for Bornholm (Blem) udtalte, at han ikke kunde se, at Skolen i Rønne, naar den beholdt den samme Sum om Aaret, som den nu kostede Staten, ikke skulde staa ligesaa godt og kunne betale sine Lærere ligesaa godt som Statskolerne. Dertil vil jeg sige, at selv i det Tilfælde kunde det maatte være tvivlsomt, om den kunde det, men det beder jeg det ærede Medlem være overbevist om, at der ikke er Tale om, at Finantsudvalget har til Hensigt, naar først Statskolen er bleven privat, da at bevilge 24,000 Kr. om Aaret til Rønne Skole. Nei, der kan vistnok kun være Tale om 6—7—8—9000 Kr., det Øvrige maa Amtet og Kommunen skyde til, og saa tvivler jeg paa, at Skolen vil faae de 24,000 Kr., som den nu koster. — Et æret Medlem gjorde en Bemærkning om Anvendelse af en Del af Kontoen til fattige Elever til en særlig Skole her i Kjøbenhavn. Det er vel muligt, at denne Anvendelse ikke er ganske